

Het moederbedrijf

Werk lastig te combineren met kinderen? Het moederschap inspireerde deze vrouwen juist tot een heel nieuwe carrière.

Door: Anne Havelaar

Fotografie: Brenda van Leeuwen

“Ik ben elk vrij moment aan het werk”

Omdat ze wilde dat haar kinderen zich in kinderboeken herkenden, richtte Liza Milton een uitgeverij op voor boeken waarin donkere kinderen de hoofdrol spelen.

Waarom kinderboeken? “Als donker kind herkende ik mezelf niet erg in de kinderboeken van die tijd waarin louter blonde meisjes op ponykamp gingen of Friese jongetjes avonturen beleefden. Ik wilde niet dat mijn kinderen hetzelfde overkwam, dus ging ik op zoek naar prentenboeken waarin donkere kinderen de hoofdrol spelen. Toen die er nauwelijks bleken te zijn, besloot ik ze zelf te gaan uitgeven. Ik benaderde Mylo Freeman, zelf van afro-Amerikaanse afkomst en illustrator/schrijfster (o.a. *Potje, Prinses Arabella is jarig*, red.), en heb haar gevraagd of ze voor mij een boek wilde maken. Dat werd *Broertjes!*, dat in 2007 uitkwam.”

Hoe pakte je het aan? “Ik had het geluk dat mijn ex-man directeur van een uitgeverij is. Van hem heb ik veel tips over distributienetwerken, drukkers en vormgevers gekregen. Via zijn uitgeverij kon ik mijn boek ook bij het Centraal Boekhuis in Culemborg laten neerleggen, de schakel tussen uitgeverij en boekhandel. Iets wat voor kleine, beginnende uitgeverijen bijna onbetaalbaar is, maar wel belangrijk voor een goede verspreiding van je boeken.”

Wanneer besloot je je baan op te zeggen? “Ik was al gestopt na de geboorte van Benthe. Ik werkte als accountmanager bij een Amerikaans softwarebedrijf waar in deeltijd werken niet mogelijk was.”

Ben je succesvol? “*Broertjes!* is gekozen tot een van de top-10 titels van de Nationale Voorleesdagen. Dat merkte ik meteen in mijn verkoop. Het thema spreekt veel boekhandels en bibliotheken aan. Inmiddels geef ik nog zeven andere titels uit, en krijg ik elke week manuscripten binnen van mensen die graag iets voor Maopé willen schrijven.”

Had je opstartproblemen? “Ja, ik moest mijn eerste boek voorfinancieren, maar kreeg het niet rond bij de banken. Uiteindelijk heb ik een zogenaamde Tante Agaath-lening bij twee vrienden afgesloten, tegen een gunstige rente. Al die leningen betekenen wel dat ik nog schulden heb, daar moet ik elk jaar geld voor reserveren.”

Kun je ervan leven? “Ik heb goede omzetten gedraaid, maar het is nog geen vetpot. Het meeste stop ik meteen weer terug in mijn bedrijf. Zo ben ik nu bezig met het produceren van tekenfilms en popjes van de hoofdpersonen uit mijn boeken.”

Wat haal je uit je werk? “Enorm veel voldoening en veel inspiratie. Eigen baas zijn en iets goeds doen voor mijn eigen én andere kinderen, maakt me heel gelukkig. Ik vind het heerlijk om ze 's avonds uit mijn eigen boeken voor te lezen, en zij ook. Mijn boeken gaan over universele kinderemoties, de hoofdpersonen hebben toevallig een kleurtje. Ik krijg veel reacties van

moeders die zich eindelijk herkennen en gezien voelen, niet alleen uit de zwarte gemeenschap, maar ook van een Turkse moeder bijvoorbeeld. Het zou prachtig zijn als de multiculturele samenleving - die inmiddels echt een feit is - overal in terugkomt.”

Hoe combineer je werk en zorg? “Ik ben elk vrij moment aan het werk, ook in de avonden. Ik werk vanuit huis, dus ben veel flexibeler dan voorheen. Ik kan mijn eigen werktijden bepalen en de kinderen altijd zelf wegbrengen en ophalen.”

Hoe doorsta je de crisis? “Je moet natuurlijk realistisch zijn, maar ik sluit me toch wel af voor negatieve berichten in de media. Verder ben ik creatiever geworden met mijn uitgaven: tijd is flexibel, geld niet. Ik doe dus zo veel mogelijk zelf en besteed minder uit.”

Wat is jouw gouden tip? “Heb vertrouwen in je eigen zaak. Veel mensen zeiden tegen me dat het niet haalbaar was, ze dachten dat er geen markt voor was. Gelukkig hadden ze ongelijk.”

Voor meer info: www.maope.nl

Liza Milton (38)

Mama van:

Benthe (4) en Elin (2)

Eigenaar van: Maopé

Books

Sinds: 2007

Anouk van
Schaardenburg (43)

Mama van:

tweeling Tim en Zoë (10)

Getrouwd met: Wilco

Eigenaar van:

www.goedgemerkt.com

Sinds: 2003

“Zoë helpt me graag op beurzen en Tim is een enorme internetter. Misschien heb ik in hem mijn opvolger al gevonden!”

“In al onze eigen kleren zaten proeflabels”

Anouk van Schaardenburg had genoeg van alle kwijtrakende jassen en lunchtrommels. Daarom begon ze een bedrijf in plak- en strijklabeis.

Strijk- en plaklabels? Vertel. “Ik merkte dat we veel dingen kwijtraakten op school, zoals broodtrommels en jassen. Tim (die gehandicapt is door zuurstofgebrek bij zijn geboorte, red.) had speciale drinkbekers die niet goedkoop waren, en ook die raakten kwijt. Daar zocht ik een oplossing voor. Mijn zus nam vaatwasbestendige plaklabels voor me mee uit Engeland. Die waren ontzettend handig. In Nederland bleek zoiets nog niet te bestaan, daarmee werd mijn plan voor een eigen bedrijf geboren.”

Hoe ben je van start gegaan? “Met het investeren van veel tijd en energie. Dat kon omdat ik niet werkte - toen bleek dat Tim gehandicapt was, had ik mijn baan als communicatiemanager opgezegd - en de kinderen naar school gingen. Ik ben een jaar op zoek geweest naar goede materialen en de juiste leveranciers. Ik wilde dat mijn labels echt vaatwas- en wasmachinebestendig waren. Dat testte ik zelf uit: mijn hele afwasmachine zat vol plaklabels en in al onze kleren zaten proeflabels. Na ettelijke mails en telefoontjes over de hele wereld had ik eindelijk leveranciers gevonden die aan al mijn eisen voldeden. In diezelfde periode erfde ik wat geld van een tante waarmee ik Goed-Gemerkt kon opzetten. Ik kocht de juiste apparaten, linten, inkt, snij-machines en ging van start, gewoon vanuit huis. Na een publicatie in een vrouwenblad had ik ineens een piek aan bestellingen. Toen heb ik twee nachten doorgewerkt om alle bestellingen tijdig de deur uit te krijgen. Nu huur ik een pand en heb ik gemotiveerde moeders in dienst plus een aantal scholieren die meewerken.”

Wat is het beste advies dat je hebt gekregen? “Geloof in je product en blijf dicht bij jezelf. Ik gebruik mijn eigen labels zelf ook, ze zijn gewoon leuk. Je kunt ze *last minute* nog eens ergens op plakken. Ik ben niet zo'n heel georganiseerde moeder, en dit helpt om structuur aan te brengen.”

Kun je ervan leven? “De eerste drie jaar heeft Goed-Gemerkt me geen geld opgebracht. Ik stopte al mijn inkomsten in machines en materialen. Nu heb ik een goed inkomen.”

Hoe combineer je werk met zorg? “Ik heb vaste werktijden, zodat ik thuis ben als de kinderen van school komen. Ik denk alleen altijd aan mijn werk: onder schooltijd, in de avond en in het weekend. Het laat me nooit helemaal los, daar moet je tegen kunnen. Het is een kwestie van goed plannen en organiseren, en ik zorg ervoor dat ik de knop omzet als ik thuis ben. Ik ben een veel leukere moeder sinds ik weer werk, een leukere partner ook.”

Wat vinden je kinderen ervan? “Ze zijn onwijs trots. Zoë helpt me graag, ze staat bijvoorbeeld met me op beurzen. En Tim is een enorme internetter, dus wie weet heb ik al een opvolger.”

Heb je nog tijd voor andere dingen? “Ik sport drie keer in de week. Tim moet in en uit zijn rolstoel worden getild en hij wordt steeds zwaarder, dus wil ik fit blijven.”

Wat haal je uit je werk? “Heel veel voldoening. Ik werk even hard als vroeger, maar dit is helemaal van mij.”

Wat is jouw gouden tip voor andere ondernemende moeders? “Positief denken. Het gaat je gewoon lukken! Laat je niet afschrikken door negatieve dingen die kunnen gebeuren, of mensen die afkeurend doen. Natuurlijk is het belangrijk om je plannen goed uit te denken, na te denken over je doelgroep en hoe je die bereikt, maar uiteindelijk is het gewoon een kwestie van doen.”

Hoe doorsta jij de crisis? “Door te doen wat ik altijd doe: op de kosten letten en goede producten leveren tegen een goede prijs. Juist in deze periode is het belangrijk om je kostbare spullen goed te merken!”

Voor meer info: www.goedgemerkt.com

“Thuis zet ik de werkknop om”

“Soms loop ik met oogkleppen op naar mijn werkkamer”

Hanneke Schepers lanceerde een meerrijdstoeltje omdat ze het lastig vond dat haar oudste naast de wagen moest lopen.

Meerrijdstoeltje? Vertel. “Toen ik mijn tweede kind kreeg, merkte ik hoe weinig mobiel ik was met een baby in de wagen en een dreumes aan de hand. Een dubbele wandelwagen vond ik te duur en onhandig. Via via kreeg ik een prototype van een stoeltje voor op een meerrijdplankje van de Bugaboo onder ogen. Dat vond ik briljant, want veel kindjes kunnen of willen nog niet zo ver lopen of lang stilstaan. De ontwerpster van het stoeltje wilde het niet zelf in productie nemen, toen zag ik mijn kans.”

Hoe pakte je het aan? “Ik werkte als freelance consultant. Dat maakte de stap naar het opzetten van Kleine Dreumes iets gemakkelijker dan wanneer ik in vaste dienst was geweest. Eind 2006 stopte ik met freelancen. Een grote sprong met een dramatische timing, want we zaten thuis ook nog eens in een grote verbouwing. Inmiddels was ik ook gestart met het ontwikkelen van een tweede stoeltje, de Kid-Sit, een meerrijdstoeltje dat achter bijna iedere kinderwagen past en niet alleen achter de Bugaboo.”

Ben je succesvol? “Ja. De stoeltjes gaan de hele wereld over, ik kreeg laatst zelfs een aanvraag uit Iran. Het idee dat iets wat je zelf hebt bedacht, door heel veel mensen met veel plezier wordt gebruikt, geeft een grote kick.”

Had je opstartproblemen? “Genoeg! In het begin had ik nogal veel problemen met de kunststof waarvan de stoeltjes zijn gemaakt. Dat bracht me financieel in de problemen, want ik kon niet leveren en had dus geen omzet, maar de kosten liepen door. Toen kon ik nog wel eens naar mijn oude loonstrookje verlangen.”

Wat is je omzet? “Dat is moeilijk te zeggen. 2008 was een opstartjaar waarin we alleen de laatste twee maanden Kid-Sits hebben verkocht. Ik verwacht wel een omzet van een paar ton, maar geld is mijn drijfveer niet.”

Hoe combineer je werk en zorg? “Marnix en ik hebben de taken behoorlijk eerlijk verdeeld. Ik werk vanuit huis en heb geen baas. Dat geeft vrijheid om mijn eigen werktijden te bepalen, maar ook druk, mijn werk gaat altijd door. Tot een dag voor de bevalling werkte ik nog en nu, tien dagen na mijn bevalling, doe ik een interview met julie. Van echt zwangerschapsverlof komt het dus niet.”

Hoe ga je met die druk om? “Dat leer je met de tijd. Ik lag 's nachts wel eens wakker van mijn werk, maar ben er inmiddels aan gewend geraakt dat dingen mis kunnen gaan. Je moet het

“Dat mensen blij worden van mijn product, geeft een enorme kick”

perfectionisme wat laten varen. Zo word ik thuis soms moedeloos van de puinhoop en moet ik met oogkleppen op naar mijn werkkamer lopen. Die dan ook weer vol staat met dozen van de fabrikant. Flexibiliteit is dus een vereist talent.”

Wat vindt je man ervan? “Nou... hij vond het idee geweldig, maar hij vindt ook dat ik te veel en te snel wil. Ik ben nogal optimistisch. Dus zette ik mijn inkomen stop en stak me in de schulden, terwijl we ons nieuwe huis op twee inkomens hebben gekocht. Ik was ervan overtuigd dat Kleine Dreumes een succes zou worden. Gelukkig steunt Marnix me volledig.”

Hoe doorsta je de crisis? “Ik ben net begonnen, dus het kan alleen maar meer worden. Maar ik let beter op de kosten en zit meer achter mijn facturen aan.”

Wat is je gouden tip? “Ik heb er twee: word lid van een zakelijk netwerk en blijf dicht bij jezelf. Laat je niet gek maken door hoe een ander de zaken aanpakt.”

Voor meer info: www.kleinedreumes.nl

Hanneke Schepers (38)

Mama van: Sientje (5), Sjoerd (3) en Huub (10 dagen)

Getrouwd met: Marnix

Eigenaar van: www.kleinedreumes.nl

Sinds: 2007

STYLING: TAMARA BOTTER I VISAGIE: RONALD HUISINGA, ASTRID TIMMER
MET DANK AAN: DESIGNERS REMIX COLLECTION VIA DE BUENKORF, FABRIZIO
GIANNONE VIA LA PALMERIE, DYANNE VIA C&A